Ч. 37. Четвер 3 марта (18 лютого) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавемана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — До ситуациї. — З парляментарних кругів. — Міністерияльна криза в Анґлиї. — З Грециї

На вчерашнім засіданю палати послів заявив президент палати, що згідно з висказаними бажанями наміряє відкрити дискусию над буджетом і фінансовим законом, а відтак відбуде ся друга дискусия над податковими предложенями. Перервано засідане, щоби бесідники мали час записати ся до дискусиї.

По новім відкритю засіданя п. Бер домагав ся, аби змінено цілу митову і торговельну політику, бо дотеперішна виставляє населене на шкоди. Бесідник домагав ся як найскоршого заключеня торговельних договорів з Сербією і иншими балканьскими державами.

П. Сильвестер перечив, немов би Німці були правительственним сторонництвом. Теперішне правительство утворене без їх співучасти, особливо в послїднім часї лучили ся події, котрі Німців ще більше віддалили від правительства. Відтак критикував діяльність парляменту, а вкінци обговорював буджет, особливо зелізничий.

По промовах пп. Бакси, Черного і Берґера перервано перше читане буджету і приступлено до дальших нарад над наглячим внесенем Графенавера в справі поведеня зелізничих урядників в Каринтиї супротив словеньскої публики.

П. Доберніґ поборював внесене, називаючи его провокациєю німецкого народа в Каринтиї, де доси був спокій. Бесідник звернув увагу на небезпечність грозячу Німцям зі сторони Славян і взивав всїх Німців, аби учили ся славяньских язиків. Відтак впевнював, що Німцї будуть вести борбу зі Славянами без правительства, а навіть против правительству.

Міністер зелізниць Врба заявив, що міністерство зарядило слїдство в справі закидів роблених урядникам зелізничим у внесеню Грaфенавера. Слїдство ще не покінчене. Міністер впевнив о своій безсторонности.

Дискусиї не покінчено і засідане відложено до нинї.

Після виданого вчера комунікату, німецкий народний Союз відбув вчера нараду що-до свого становища в справі буджету і фінансових предложень. Постановлено не займати в першім читаню рішаючого становища.

Обговорюючи політичну ситуацию, деякі бесідники виступили против заведеня ческого языка в дирекциї зелізниць в Празї. Відтак обговорювано відносини в буковиньскій дирекциї скарбу і при судових властях. Піднесено також ріжні жалоби з причини іменовань в краях альпейских. До ухвали в справі обсадженя становища німецкого міністра-земляка не прийшло, хоч переведено обширну і бурливу дискусию.

Угорский президент міністрів ґр. Кін-Гедервари був вчера о год. 10 рано на авдиенциї у цїсаря. Авдиенция тревала звиж годину. Ґр. Кін здав справу о політичній ситуациї предложив іменоване ґр. Зічі'ого на міністра просьвіти.

Приготовленя до бранки войскової на Угорщинї відложено на час пізнійший з причини стану ex lex.

Сойм хорватский має бути скликаний на день 18 с. м.

Бувший мін. торговлї др. Фідлер виголосив в Будеєвичах промову про внутрішні відносини між ческими партиями. 80 прц. ческих виборцїв припадає на робітників і селян, а 20 прц. на міщан. Та коли чотири пяті виборців репрезентують три партиї, то посли 5-ої части ческих виборців розпали ся аж на 5 партий, котрі завзято себе поборюють. Сему зовсїм не зарадило і те, що тих пять партий получило ся в „ческім клюбі“ та в радикальній ґрупі. Наслідок взаїмного поборюваня посольских груп

17

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриятa.

(Дальше).

Настала хвиля мовчаня — і розбишаки, як здавало ся, перехиляли ся на сторону Франціска, хоч ні один з них не сьмів відозвати ся. Мязи лиця капітана дрожали і зраджували внутрішне зворушене, якого причини не можна було відгадати.

В тій хвили напруженя положене ще збільшило ся. Служниця Тереси, що на смерть налякана стояла на колінах, глядїла тревожно на розбишаків і нараз крикнула радістно, коли між тими людьми побачила одного, добре їй знакомого. То був молодий чоловік, може двайцятьпятьлїтний, котрому лише що вус засіяв ся. Колись був він її любком і вже від року плакала она за ним, як за помершим, бо корабель, на котрім він виїхав з Портуґалії, пропав без вісти. Той корабель забрали були морскі розбишаки і молодець, аби ратувати своє житє, пристав до залоги розбишацкого корабля.

— Філїпо, Філїпо! — крикнула дївчина голосно і кинула ся на груди молодого чоловіка. — То Філїпо, пані моя, ми уратовані!

І Філїпо пізнав еї сейчас; еї вид привів єму на память дни єго щастя і невинности і обоє залюблені держали ся в обіймах.

— Ратуйте їх, пощадіть їх! На духа моеї матери, приказую вам! — відозвав ся Франціско ще раз, обертаючи ся до капітана.

— Нехай тебе Бог благословить, добрий молодче — сказав епископ, виступаючи наперед і поклавши руку на голову Франціска.

Каін не відповів, але тяжкий віддих єго широкої груди вказував на велике внутрішне зворушене. Нараз в тій хвили вбіг в середину стоячих Гевкурст.

— Капітане, вже за пізно глядати гроший: вода вкрила їх вже на шість стіп високо. Мусимо тепер глядати скарбів.

Та новина немов би пробудила капітана і направила єго чувства в зовсім иншу сторону.

— А тепер говоріть і то скоро, папе — сказав він до епископа — де скарб? Не бавте ся зі мною, бо як мені Бог —

— Не взивайте імени Бога — відповів епископ. — Мою відповідь вже маєте.

Капітан відвернув ся і дав Гевкурстови кілька вказівок, по чім той побіг знов на долину.

— Відведіть того хлопця! — сказав Каін до розбишаків, показуючи на Франціска. — І розлучіть тих двоє дурнів! — додав поглянувши на Філїпа і дївчину, що плачучи держали ся в біймах.

— Нїколи нас не розлучите! — крикнув Філїпо.

— Киньте дївчину людоїдам! Чуєте? Чи найду ще у вас послух? — крикнув Каін підносячи шаблю. Філїпо відорвав ся від дївчини, витягнув свій ніж і кинув ся до капітана, аби єго пробити.

Але з блискавичною скоростию вхопив капітан піднесену руку, скрутив еї в лікти і кинув Філїпа на поклад.

— Чи будеш ще опирати ся мені? — сказав глумливо.

— Таки не розлучите нас — відповів Філїпо пробуючи встати.

— Того я таки не хочу, дурний хлопче — сказав Каін — звяжіть їх разом і скиньте з покладу!

Той приказ виповнено, бо розбишаків здержала не лише холодна відвага капітана від всякого супротивленя, але они були також огірчені нападом на єго житє. Не було треба нещасливу пару вязати; они так сильно обняли ся, що було би майже неможливо розірвати їх обоє. Так приволїкли їх розбишаки на край корабля і вкинули в море.

— Потворо! — скрикнув епископ, коли роздав ся плюскіт води. — Тяжко за то відпокутуєш.

— Тепер ведіть сюди тих! — закричав Каін диким голосом.

Епископа і єго сестрінницю привели на край корабля.

— Що там бачите, ваше преосьвященьство? — спитав Каін, показуючи на закровавлену воду, в котрій аж кипіло від плетв кровожадних людоїдів.

— Бачу кровожадні сотворіня — відповів епископ — котрі після всякої імовірности розірвуть моє грішне тіло; але між ними не бачу такої потвори як ти. Тересо, моя дорога

з міст є те, що надаване напрямку ческій політиці перейшло в руки аґрарних ґруп. Зарадити сему могло би тілько зближенє міских партий на основі спільної проґрами праці, котра являє ся особливо бажаною з огляду на новий реґулямін парляменту.

Безпосередною причиною димісиї німецкого міністра краяна дра Шрайнера було, як тепер виходить, те, що бр. Бінертови стала відома его дволична тактика супротив німецких обструкціоністів в Празї. Потрібнє бар. Бінертови урухомленє ческого сойму підпирав він так, що публично спипював Німців, а на тайних нарадах радив їм держати ся дальше крайної обструкциї. Про те мав бар. Бінерт довідати ся попередної неділї, а вже в понеділок др. Шрайнер мусів уступити.

Та подія не остала без впливу на міжпартийні відносини німецких ґруп в парляменті. Почали ся горячі заходи коло фузиї німецких вільнодумних ґруп, котрі доси творили окремі клюби. Отся фузия стала довершеним фактом в суботу через заснованє одноцїльного клюбу під назвою „Deutscher Nationalverband“. Новий клюб складає ся з 77 членів та остає під управою президиї, до якої увійшли Кіярі, Сильвестер, Даль, Ґрос і Вольф. Предсїдателем вибрано Кіяріого, але его прочі чотири товариші суть рівноправні та можуть кождої хвилї его заступати.

Клюб обіймає 49-ох членів дотеперішного німецко-національного союза, 15-ох з партиї поступовців і 13-ох з німецко-радикальної спілки. Розділ на краї нового парляментарного клюбу такий: Чехія 36, Моравія 15, Шлеск і Каринтия по 6, Стирия 4, Сольногород 3, Горішна Австрия і Буковина по 2-ох, а Долїшна Австрия, Тироль і Країна по 1-ому. Новий клюб не має — очивидно — спільної суспільної або економічної проґрами та зїстав зорґанізований лише на те, щоби бр. Бінерт мусів більше числити ся з полученими в один клюб вільнодумними Нїмцями, особливо при сподіваній обсадї міністерских фотелїв, до яких реклямували собі більше прав німецкі антисеміти, числячи в своїй партиї 96-ох послів.

Треба згадати, що поминмо утвореня спільного німецко-національного клюбу будуть на дальше фунґувати ґрупи німецких радикалів і аґрариїв як окремі ґрупи; не розвязано також „вільного“ зєдинення німецких послів з Чехії.

В Анґлії заносить ся на міністериальну кризу. На разі положенє незмінне, хоч можна сказати, що погіршило ся через заяву Ірляндців, які постановили не попирати в Вел. Британії ні одного правительственного кандидата в разї, коли би правительство не заняло ся питанем про знесенє права „вета“ ще перед внесенєм буджету. Лїберальні і консервативні дневники звіщають, що правительство рішило ся вкінци біль в справі вета влучити до своєї акциї. Коли би однак не змінило своєї попередної постанови, то можлива річ, що консерватисти будуть голосувати з правительством, щоби забезпечити буджет.

Небезпечність, яка грозила грецким народним зборам зі сторони Крети, проминула щасливо. З Крети надійшла заява виконного комітету, що Кретийцї піддають ся волї опікунчих держав і не будуть брати участи в виборах до грецких народних зборів. Правительственне предложенє в справі скликаня народних зборів дотично ревізиї конституциї має бути внесене в парляменті і сподіють ся, що на найблизшім засїданю буде принятє. Опісля появить ся королївске відручне письмо, скликуюче народні збори ще в сїм році.

Новинки.

Львів, дня 2 марта 1910.

— **Начальник галицкого староства гірничого** радник Двору др. Ріль виїхав в суботу до Станиславова на інспекцию тамошного окружного уряду гірничого.

— **Стан недуги віденьского бурмістра** дра Люеґера був через цїлий вчерашний день значно лїпший і надія удержаня его при житю більшала. Товпи народу стояли аж до пізного вечера перед ратушем, раді довідати ся, чи бурмістрови полекша. О 10 год. вечером подано до відомости слїдуючі подрібности о станї здоровля дра Люеґера: По виконаню вечером левативи в цїли даня недужому поживи, настало то, чого лїкарі побоювали ся, іменно подразненє кишки, так, що недужий левативи не задержав. Коли недужий не хоче приймати поживи дорогою природною, то годї буде мимо всїх. заходів лїкарских спинити дальший упадок сил. Сеї ночи не можна побоювати ся катастрофи.

— **З товариства українсько-руских правників.** В недїлю дня 27 лютого с. р. відбули ся у Львові другі загальні збори українсько-руских правників під проводом радника радника Двору п. Заячківского, а в присутности пп. дра Костя Левицкого, проф. Дністряньского і дра Т. Окуневского. Др. Окуневский виголосив реферат „про социяльне обезпеченє“, а проф. Дністряньский подав короткий огляд діяльности товариства, з котрого присутні довідали ся, що найважнїйші в суді уживані друки зладжені вже до друку і небавком появлять ся та будуть вислані членам до розпорядимости. З утворених комісий почали свою діяльність: цивілїстична, кримінальстична, язикова і видавнича.

Опісля надрадник Карапович здавав звіт з діяльности філїї Товариства в Станиславові, де він був головою, заступником радник Дрогомирецкий, касиером р. Качковский, а секретарем др. Стасинець. Перші збори відбули ся у вересни 1909 р. Членів вписало ся 50. Що місяця відбувало ся засїданє, а кождої першої недїлї по першім сходини і відчити з дуже поважними дискусиями. По виїздї звітника з Станиславова головою вибрано адв. дра Івана Мандичевского і Товариство розвиває ся гарно дальше.

В дальшій нарадї ухвалено розпочати працю над видавництвом книги загальних цивільних законів векселевого закона в рускій мові. Редакцию кодексу цивільних законів поручено дрови Станиславови Дністряньскому, а редакцию уставу карного процесу в рускій мові припоручено дрови Петрови Стебельскому у Львові. Наконець на внесенє дра Охримовича вибрано одноголосно отсю нову раду: голова проф. Дністряньский, члени ради: надрадник Й. Карапович, нотар Вол. Левицкий (Лукич), проф. др. В. Верґановский, радник Кивелюк, прокуратор Л. Рожанковский і радник В. Кмiцїкевич; заступниками: др. Евг. Гвоздецкий і судия Радловский.

— **Вина і кара.** Вчерашні львівскі газети принесли були звістку, що в понеділок вечером жителї Клепарова збігли ся були коло тамошної школи і були би убили тамошного управителя школи Мариана Сольского, чоловіка женатого, літ 40, батька десятеро живих дїтий, як би не жандармерия, котра взяла его в оборону перед розлюченою товпою. Жителї Клепарова за то так розлютили ся були на Сольского, що він з дївчатками-ученицями обходив ся по звірски і надуживав їх. Жандармерия зробила слїдство і донесла о всім висшим властям. Отже вчера якийсь прохожий зачув в корчах коло архієпископскої палати сильне харчене, а підійшовши до того місця, побачив там Сольского, котрим корчило з болю. Побіч него на траві стояла склянка, з котрої напив ся карболевого квасу і слоїк, в котрім приніс з собою той квас. Завізвана поготівля ратункова не могла вже Сольского відратувати. Тіло по сконстатованю

дитино, не бій ся! Єсть Бог на небі, Бог, що за добро нагороджує, а за зле карає.

Але очи Тереси були замкнені — не могла глядіти на то, що довкола неї діяло ся.

— Маєте до вибору: скажіть, або инакше велю вас віддати на муки, а відтак кинути на жир людоїдам. А та дівчина буде сейчас віддана моїм людям.

— Ніколи! — скрикнула Тереса з жахом і кинула ся з покладу в морскі филї.

Вода зашуміла від людоїдів, що дерли ся о свою добичу і аж піною вкрила ся; але вскорі єї темна краска знов прояснила ся і не було нічого видко, як лиш синє, спокійне море і ненаситні ще потвори морских глубин.

— Шруби — подавайте скоро шруби сюди — він мусить зрадити тайну! — крикнув капітан розбишаків, обертаючи ся до своїх людий, котрі помимо всеї своєї звірскости стрепенули ся при послїдній страшній подиї. — Беріть его!

— Не рушіте его! — крикнув Франціско — стоячи здалека — не рушіте его, коли ви люди!

Трясучи ся з лютости, пустив Каін рамя єпископа, витягнув пістолет і прицілив ся до Франціска. Одначе в хвили, коли Каін мав вже вистрілити, підбив єпископ его руку до гори. Скоро побачив, що розбишака не поцілив свою жертву, зложив руки як до молитви і підняв очи до неба, дякуючи за спасенє хлопця. Коли так стояв, вхопив его Гевкурет, котрий в страшнім гнїві не міг над собою заволодіти і скинув его з покладу в море.

— Нерозважний дурак! — воркнув Каін, побачивши, що Гевкурет зробив. Відтак отямивши ся, крикнув:

— Приведіть того хлопця сюди!

Кількох моряків виступило наперед, аби виповнити приказ: але Помпей і прочі Круманни ледве помітили, що діє ся, обступили Франціска і прийшло до борби. Розбишаки не мали великої охоти упирати ся при виповненю капітанового приказу і позволили, що Круманни обступивши хлопця, повели его з собою на шунер.

Між тим Гевкурет з кількома своїми людьми перешукували спід корабля, аби відкрити зложені там скарби, але надармо. Вода доходила вже майже аж до долїшного покладу і всї дальші заходи були марні. Корабель скоро поринав глубше і глубше і его треба було покинути та відплисти з шунером дальше, аби й він не потерпів від виру при затоненю.

Каін і Гевкурет вернули з своїми людьми з порожними руками на поклад шунера і ледве оба кораблї віддалені були від себе на кількадесять сяжнів, потонув португальский корабель зі всіми своїми скарбами, котрі були спокуною до тих страшних річий. Огірченє і злість видніла на лици капітана, коли він в товаристві свого першого помічника скорим кроком ходив по покладї шунера, а его живі рухи вказували розбишакам, що він носив ся зі злими намірами.

Франціско не вернув до каюти; лишив ся в передній части корабля разом з Круманами, котрі творили вправдї лиш малу часть корабельної залоги, але були звістні як люди хоробрі і рішучі. Побачено також, що они всї заосмотрили ся в оружє і зібрали ся всї в передній части корабля, приглядаючи ся звідтам всїм рухам розбишаків та живо розмовляючи в своїй бесїдї.

Шунер розпустивши всї вітрила, плив тепер в північно-вехідним напрямі. Сонце вже сховало ся, але й тепер ще не вернув Франціско до каюти. Разом з Круманами, котрі були ему зовсїм віддані і як видко було, приготовили ся до его оборони, зійшов він на спід корабля. Раз в часї ночи взивав їх Гевкурет, аби вийшли на поклад, але они не послухали приказу, а коли він грозячи, зійшов до них, нічого ему не відповіли. Але на шунері було також богато розбишаків таких, котрі поділяли поважанє для Франціска разом з Круманами, бо й між найгіршою шайкою злочинців суть всїлякі відтїни зла і так само між тими піратами були такі, що ще не зійшли до найнизшої степени злочину. Злочини, яких Каін допустив ся нинїшного дня, видавали ся навіть їм надто страшними, хоч они були привиклі вже до безсердечности і лютости.

(Дальше буде).

смерти міским лікарем відставлено до заведеня судової медицини.

— **Російска Академія наук** виступає знову в обороні самостійности української мови. Завдяки заходам п. Васілєва, М. Ковалевского та Ів. Лучицкого Імператорска Академія Наук в Петербурзї рішила видати на ново свою записку в обороні прав україньскої мови. В сїй записцї Академія Наук доказує, що російска літературна мова повстала не із спільної працї Великоросів, Малоросів і Білоросів, й розвинула ся на основі великоруской народної мови і через те для Українцїв она чужа. Крім того в записцї говорить ся, що україньска мова є цїлком самостійна, національна мова і її повинні бути признані в російскій державі всї права до вільного розвитку. Ся записка вийшла в днї свободи, як рукопись, призначена для ознакомленя урядових кругів, а тепер она має вийти книжкою для загального ужитку. Таке виданє буде корисним для виясненя справи российскому громадяньству, а особливо тїй частинї для якої авторитет академії наук має більше значінє, нїж авторитет Бобриньских, Філєвичів та т. п.

Всячина

для науки і забави.

— **Кілько чоловік в житю виконує і зуживає.** Кілько дороги робить чоловік в своїм житю? Один англійский учений обчислив то, розуміє ся, на основі житя Англійцїв і відповідає, що 146.000 англ. миль. Єсть то очевидно пересїчне число, бо богачі, що більше їздять як ходять, і половини того не зроблять. Але тих 146.000 англ. миль (по чотири на одну нашу) то така дорога, що більша як 6 разів довкола землї по рівнику. Щоби мати силу виконати таку дорогу, мусить чоловік в своїй машинї добре топити, значить ся, їсти і пити. Та він так і робить! Пересїчний чоловік зїдає в своїм житю около 16 тон хлїба; був би з того такий бохонець, що й найбільшим ваґоном не можна би єго перевезти. Крім того зїдає чоловік (але не галицкий селянин) ще й цїлі стада худоби, а то: 18 волів, 6 свиний і около 12 овець, коли на день їсть менше як фунт мяса. До того приходять ще величезні поля всїлякої огородовини. Але чоловік мусить ще й пити не лиш їсти, отже в цїлім житю випиває він около 45.000 літрів всїляких напитків. Був би з того вже досить гарний ставок.

Подібні числа вийдуть, коли возьмемо в рахубу все то одїнє, яке чоловік за житя зносить. Як би зложити на купу всї капелюхи, які чоловік за житя зносить, то можна би з них зробити таку буду, що в нїй помістив би ся найбільший старий слон. Розуміє ся, що тут бесїда лиш о мужеских капелюхах, бо як би зложити тоті дамскі капелюхи, які тепер увійшли так дуже в моду, то під ними могли би сховати ся що найменше два слони. Подібно і з обуви, яку чоловік зносить через цїле житє, можна би зробити чобіт на 5 метрів високий і відповідно широкий. Із збиткових артикулів, яких чоловік уживає, вибрав наш Англієць тютюн та каже, що пересїчний курець пускає через цїле своє житє що найменше 3000 К з димом. За ті гроші можна би вже виставити хороший дімок. Варто би обчислити, кілько то у нас люди через цїле житє пускають лиш на саму горівку. Неодин за ті гроші виставив би певно й два хороші дімки. Шкода також, що той Англієць не обчислив, кілько то пересїчний чоловік програє иноді через цїле своє житє в карти або на льотерию. Аж тоді показались би величезні суми! Але то вже випадки, що не відносять ся до всїх людий загалом.

— **Як виграє ся і програє ся мілїони в одній хвили.** 20 мілїонів то сума, яку річно виграють або програють в Америцї на спекуляциї або о заклад, а сумою того закупив би всї воєнні кораблї цїлого сьвіта. На самих послїдних перегонах в Ню-Йорку мало 90 т. зв. букмекерів 6 мілїонів корон в обороті, значить ся, загорнули і виплатили ту суму при закладах на перегонах. Коли взяти на увагу ще й инші міста, то можна сказати, що у всїх містах Америки програють о заклад на перегонах що найменше 800 мілїонів корон. Які величезні суми минають ся на спекуляциях на біржах, можна зміркувати з того, що вже не один мілїонер, котрий яко великий богач зайшов на біржу, вийшов з неї за пів або три чверти години жебраком, підчас коли рівночасно другий з бідака став мілїонером. У всїх Американцїв така вже натура, що они хотїли би як найскорше стати богачами і тому пускають ся дуже радо на всїлякі спекуляциї. Послугач-побігайко спекулює своєю місячною платнею; панна, що продає в склепі, а має заощаджених трохи гроший, купує акциї зелїзниці.

Недавно тому якийсь побігайко заробив до тиждня на щасливій спекуляциї не менше лиш 40.000 К., а якась панна, що в однїм з банків писала на машинї і покористувала ся радами свого начальника, виграла до кількох днїв 250.000 К і перестала вже писати на машинї. Померший недавно тому король зелїзниць Геріман заробив був одного разу до вісїм минут вісїм мілїонів; того самого дня єго дверник став також богачем, бо заробив на біржевій спекуляциї 200.000 К. Теодор Прайз заробив був перед кількома роками на спекуляциї бавовною до пять мінут два мілїони. Коли опісля в пів години виходив з біржи, заробок єго вже був подвоїв ся.

Щоби же можна пускати ся на якусь спекуляцию, треба мати все-таки бодай якийсь малесенький капіталик, а щоби єго доробити ся, треба працювати і бути дуже ощадним. Найтяжше доробити ся першої тисячки а опісля вже гроші гроші роблять. Так само як на спекуляциї можна до кількох мінут богато заробити, можна так само й богато стратити. Спекулянт збіжевий, Иосиф Ляйтер, стратив на зниженю цїни пшеницї до одної години не менше лиш півсема мілїона корон, а Яков Астор з двома товаришами стратили в часї межи першим а другим снїданєм 12 мілїонів. На спадку курсів акций зелїзничих стратило кількох мілїонерів, між тими Астор і Джілєт величезну суму, бо аж 36 мілїонів корон.

Телеґрами.

Відень 2 марта. Ранїшний бюлєтин о станї здоровля дра Люеґера звучить: Теплота 37, живчик 86, правильний. Дїланє серця і легких в порівнаню з вчерашним не змінене. Відживляючої клізми (клїстири) недужий не приймає а відживлюванє ротом єсть недостаточне. Стан сил зменшає ся, притомність ясна. Упадок сил наступає.

Панама 2 марта. Помер тут президент Панами Жозе Домінґо де Обальдія. Наслїдником буде дотеперішний віцепрезидент Мендоза.

Петербург 2 марта. Наслїдником димісіонованого міністра комунїкаций, Рухлова, має стати ґен. Вендріх, котрий свого часу проєктував утворене корпусу зелїзничого.

Петербург 2 марта. „Реч" доносить, що сенатор Найгардт одержав від Столипіна порученє розвідати Холмщину і провірити на місцї дати, які має міністерство справ внутрішних та розслїдити особенно настрій населеня як католицкого так і православного в справі вилученя Холмщини. Здає ся — додає „Реч" — що міністерство сумнїває ся о вартости документів, які має.

Петербург 2 марта. „Русск. Знамя" доносить, що з причини ревізиї вибух в інтендантурі пасивний опір. Внаслїдок того можуть вояки не одержати біля а швальнї роботи.

Київ 2 лютого. На зарядженє судиї слїдчого арештовано 6 урядників інтендантури.

Чіле 2 лютого. Кук відїхав до Буенос-Айрес.

Цїна збіжа у Львові.

дня 1-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·—	до	13·20
Жито	9·20	„	9·40
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	6·70	„	7·—
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	7·—	„	7·20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	70·—	„	85·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	25·—	„	28·—

Надіслане.

— **Добрий день!** Се звичайний ранїшний привіт. Досьвід учить, що перші години дня виливають рішаючо на настрій і гумор людини на протяг цїлого дня. Тому важним є спожити снїданє, котре знаменито смакує і не роздражнює. Найрадше пєть ся з рана каву. Але кава (кольоніяльна) має тільки тодї приємний смак і не роздражнює нервів, коли приладжена з примішкою Катрайнера Кнайпової солодової кави. Того держить ся кожда добра господиня і щоб не понести шкоди через закупленє маловартних наслїдувань, жадає все при закупнї не тільки: „солодової кави" але все додає: „правдивого Катрайнера".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.

*) З Тарнова

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·^{30}.

З Черновець: **12^{20}**, **5^{45}*)**, 8·05, **10·20*)**, **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.

*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

З Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9^{44}, 6·^{29}*), 11·^{55}*)

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·^{28}, 6·13*), 11·^{39}*)

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.

„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.

„ $^{2}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:

що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},

в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·^{10}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).